

În subsidiar, în cazul în care nu s-ar recunoaște răspunderea Comisiei Europene pentru fapte săvârșite, reclamanta solicită angajarea răspunderii instituției pentru omisiune. Prejudiciul suferit de reclamantă, ca și caracterul său atipic și special nu ar lăsa loc niciunei îndoieli în privința existenței sale, acesta fiind direct cauzat de refuzul Comisiei Europene de a sancționa întreprinderea Celanese Corporation.

care au constituit temeiul stabilirii eșantionului în cadrul anchetei de reexaminare, precum și datele privind ocuparea forței de muncă pentru fiecare producător din Uniune inclus în eșantion;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201).

Acțiune introdusă la 19 martie 2010 — FESI/Consiliul

(Cauza T-134/10)

(2010/C 148/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fédération européenne de l'industrie du sport (FESI) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: E. Vermulst și Y. van Gerven, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă acestea sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (¹) în totalitate sau, cu titlu subsidiar, în măsura în care se referă la reclamantă și la membrii săi, în special la cei patru membri incluși în eșantion (Adidas AG, Nike European Operations BV, Puma AG și Timberland Europe BV);

— obligarea Consiliului să dezvăluie datele privind producția pentru fiecare producător din Uniune inclus în eșantion,

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

În primul rând, reclamanta susține că, prin faptul de a nu solicita producătorilor din Uniunea Europeană, autori ai plângerilor, să completeze formulare de eșantionare, Consiliul a săvârșit o eroare în aplicarea articolului 17 alineatul (1) din regulamentul de bază (²), a comis o eroare vădită de apreciere și a încălcat dreptul la apărare și principiul nediscriminării. În special, reclamanta susține că instituțiile Uniunii Europene nu au solicitat producătorilor din UE care au depus plângeri să completeze formulare de eșantionare și, în consecință, eșantionul producătorilor din UE a fost selectat în lipsa datelor necesare, pe baza unor date limitate, neverificabile, furnizate de autorii plângerilor. Reclamanta susține că, în consecință, aceștia au fost împiedicați să verifice caracterul corespunzător al eșantionului selectat. Aceasta arată în continuare că instituțiile UE au tratat în mod diferit părțile interesate aflate în situații comparabile fără un motiv obiectiv și au încălcat principiul fundamental al nediscriminării.

În al doilea rând, reclamanta pretinde că, în ceea ce privește selectarea eșantionului producătorilor din UE, Consiliul a comis o eroare vădită de apreciere și a încălcat articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază. Aceasta susține că eșantionul producătorilor din UE nu a constituit cel mai mare volum reprezentativ de producție sau vânzări care au putut fi investigate în mod rezonabil în perioada disponibilă, în sensul articolului 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, iar eșantionul a fost selectat cu precădere pe baza unor criterii care nu sunt menționate la aceste dispoziții.

În al treilea rând, reclamanta susține încălcarea de către Consiliu a articolului 6.10 din Acordul antidumping al Organizației Mondiale a Comerțului, prin faptul că articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază nu a fost aplicat de acesta în conformitate cu primul articol menționat. Consiliul nu a stabilit un eșantion al producătorilor din UE care să reprezinte cel mai mare volum reprezentativ de producție sau vânzări, astfel cum impune articolul 6.10 din Acordul antidumping al OMC.

În al patrulea rând, reclamanta susține că, la determinarea probabilității continuării prejudiciului, Consiliul a încălcat articolul 3 alineatele (1), (2) și (5) și articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază și a săvârșit erori vădite de apreciere a faptelor. În opinia reclamantei, Consiliul a stabilit în mod eronat probabilitatea continuării prejudiciului în lipsa măsurilor luate pe baza constatării unui prejudiciu continuu cauzat industriei UE pe parcursul perioadei anchetei de reexaminare (denumită în continuare „PAR”) întemeiate pe date macroeconomice care cuprindeau datele producătorilor care nu fac parte din industria UE și pe baza unor date neverificate. În plus, indicatorii microeconomici au fost evaluați pe baza datelor unui eșantion nereprezentativ de producători din UE.

În al cincilea rând, reclamanta pretinde că, prin garantarea unui tratament confidențial privind identitatea autorilor plângerilor, producători din UE, Consiliul a încălcat articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază și a încălcat dreptul de apărare din moment ce a aplicat nejustificat un tratament confidențial și fără a examina în detaliu cererile de confidențialitate.

În al șaselea rând, susține că, pentru stabilirea sistemului numărului de control al produsului (denumit în continuare „NCP”) pentru clasificarea produsului examinat, Consiliul a încălcat articolul 2 alineatul (10) și articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază și principiul diligenței și al bunei administrări. Reclamanta consideră că sistemul NCP, folosit pentru reclasificarea anumitor categorii de încălțăminte în cursul anchetei, a împiedicat comparația echitabilă între valoarea normală și prețul de export. În plus, în opinia reclamantei, acesta a împiedicat examinarea obiectivă atât a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping cât și a efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețului produselor similare și a efectului subsecvent al acestor importuri asupra producătorilor interni ai unor astfel de produse. De asemenea, potrivit reclamantei, Consiliul nu a examinat cu atenție și cu imparțialitate toate elementele relevante și motivele dovedite în mod corespunzător referitoare la o schimbare a sistemului NPC, precum a sugerat reclamanta.

În ultimul rând, reclamanta susține că, la alegerea țării analoage, Consiliul a încălcat principiul diligenței și al bunei administrări, a săvârșit erori vădite în aprecierea faptelor și a încălcat articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază. Reclamanta consideră că acesta a săvârșit neregularități procedurale în alegerea

Brazilei drept țară analogă, din moment ce alegerea nu a fost efectuată într-un mod adecvat și echitabil în acest caz.

(¹) JO L 352, p. 1.

(²) Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223).

Acțiune introdusă la 16 martie 2010 — M/EMEA

(Cauza T-136/10)

(2010/C 148/63)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: M (reprezentanți: C. Thomann, Barrister și I. Khawaja, solicitor)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMEA)

Concluziile reclamantului

- Acordarea de despăgubiri în conformitate cu articolul 340 TFUE pentru prejudiciul suferit în urma încălcărilor, într-un quantum lăsat la aprecierea Tribunalului sau de alte astfel de sume pe care Tribunalul le consideră adecvate;
- acordarea de dobânzi pentru astfel de sume datorate la un nivel echivalent cu cel aplicat în temeiul articolului 35 A din Supreme Court Act 1981 sau de alte sume de acest fel pe care Tribunalul le consideră adecvate;
- obligarea Agenției Europene pentru Medicamente la plata cheltuielilor de judecată;
- dispunerea, printre altele, a unor măsuri suplimentare pe care Tribunalul le consideră adecvate.